

Стала економіка

УДК 336.763.4

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.15866791>

**Страхування кредитних ризиків у банках: стратегії та методи
управління**

Назаренко Ярослава Ярославівна

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, обліку та аудиту,
Національний транспортний університет, 01010 Україна,
м. Київ, вул. Омеляновича-Павленка 1, iaroslavanazarenko@gmail.com,
<https://orcid.org/0000-0002-2343-6988>

Горобінська Ірина Владиславівна

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту
Національного транспортного університету, Україна, 01010,
м. Київ, вул. Омеляновича-Павленка, 1, irynavladuslavivna@gmail.com,
<https://orcid.org/0000-0001-9670-7198>

Бабич Людмила Миколаївна

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту
Національного транспортного університету, Україна, 01010,
м. Київ, вул. Омеляновича-Павленка, 1, babich_ludmila@ukr.net,
<https://orcid.org/0000-0003-1602-929X>

Гуцалюк Олена Ігорівна

старший викладач кафедри фінансів, обліку і аудиту Національного
транспортного університету, Україна, 01010,
м. Київ, вул. Омеляновича-Павленка, 1, sheptynova_lena@ukr.net,
<https://orcid.org/0000-0001-7435-116X>

Наконечна Світлана Анатоліївна

старший викладач кафедри фінансів, обліку і аудиту Національного
транспортного університету, Україна, 01010,
м. Київ, вул. Омеляновича-Павленка, 1, rudenkova@ukr.net,
<https://orcid.org/0000-0003-0507-4116>

Прийнято: 19.06.2025 | Опубліковано: 29.06.2025

***Анотація.** Метою статті є розробка та обґрунтування методичних підходів, які сприятимуть формуванню ефективної стратегії страхування кредитних ризиків банків. Для досягнення поставленої мети в ході дослідження було використано комплекс відомих наукових методів: методи узагальнення було використано для узагальнення інноваційних підходів страхування кредитних ризиків банків, а також для формування висновків і рекомендацій; для теоретичного обґрунтування важливості страхування кредитних ризиків банків застосовано метод логічного синтезу; використання методів аналізу та синтезу дозволило показати необхідність формування стратегії страхування кредитних ризиків; для наочного представлення результатів дослідження та їх схематичної інтерпретації використовувався метод побудови схем і моделей. Результати. Запропоновано узагальнену оптимальну стратегію страхування кредитних ризиків, що базується на послідовному виконанні основних етапів формування кредитних ризиків та передбачає використання інноваційних методів страхування кредитних ризиків. Висновки. Формування стратегії*

страхування кредитних ризиків банків дозволить зменшити фінансові втрати, підвищити стабільність банківської діяльності та забезпечити ефективний захист в умовах зовнішніх шоків. Формування оптимальної стратегії страхування потребує комплексного підходу з урахуванням внутрішніх і зовнішніх чинників, оцінки кредитного портфеля та вибору надійних партнерів. Поєднання традиційних та інноваційних інструментів страхування сприятиме побудові багаторівневої системи захисту банку та зміцненню його фінансової стійкості.

Ключові слова: стратегія, ризик, банк, кредитний ризик, страхування, методи управління

Credit risk insurance in banks: strategies and management methods

Iaroslava Nazarenko

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance,
Accounting and Audit, National Transport University,
01010 Ukraine, Kyiv, 1 Omelianovycha-Pavlenka street,
iaroslavnanazarenko@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-2343-6988>

Gorobinska Iryna

Ph.D. Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Accounting
and Audit, National Transport University,
01010 Ukraine, Kyiv, 1 Omelianovycha-Pavlenka street,
irynavladuslavivna@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-9670-7198>

Babych Lyudmyla

Ph.D. Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Accounting
and Audit, National Transport University,
01010 Ukraine, Kyiv, 1 Omelianovycha-Pavlenka street,
babich_ludmila@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0003-1602-929X>

Hutsaliuk Olena

Senior Lecturer of the Department of Finance, Accounting and Audit,
National Transport University,
01010 Ukraine, Kyiv, 1 Omelianovycha-Pavlenka street,
sheptynova_lena@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0001-7435-116X>

Nakonechna Svitlana

Senior Lecturer of the Department of Finance, Accounting and Audit,
National Transport University,
01010 Ukraine, Kyiv, 1 Omelianovycha-Pavlenka street,
Rudenkova@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0003-0507-4116>

Abstract. *The purpose of the article is to develop and substantiate methodological approaches that will contribute to the formation of an effective strategy for insuring credit risks of banks. To achieve this goal, the study used a set of well-known scientific methods: generalization methods were used to summarize innovative approaches to insurance of credit risks of banks, as well as to formulate conclusions and recommendations; the technique of logical synthesis was used to theoretically substantiate the importance of insurance of credit risks of banks; the use of analysis and synthesis methods allowed to show the need to formulate a strategy for insurance of credit risks; the method of constructing diagrams and models was used to visualize the results of the study and their schematic interpretation. Results.* A generalised optimal strategy for credit risk insurance is proposed, based on the sequential implementation of the main stages of credit risk formation and utilising innovative methods of credit risk insurance. **Conclusions.** *Developing a strategy for insuring credit risks in banks can help reduce financial losses, enhance the stability of banking operations, and provide effective protection against external shocks. Creating an optimal insurance strategy requires a comprehensive approach that considers both internal and external factors, evaluates the loan portfolio, and selects trustworthy*

partners. By combining traditional and innovative insurance instruments, banks can establish a multi-layered protection system that strengthens their financial stability.

Keywords: *strategy, strategy, risk, bank, credit risk, insurance, management methods*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасні банки, що працюють в умовах глобалізації економік та політичної нестабільності, швидкого розвитку інформаційних технологій та штучного інтелекту, перед банками все частіше постає питання ефективного управління банківськими ресурсами та ризиками. Саме від їх ефективного управління залежить платоспроможність банківської установи та стабільність всієї банківської системи. Традиційні методи управління кредитним ризиком, хоча й залишаються базовими інструментами системи ризик-менеджменту, в умовах швидких економічних змін не завжди забезпечують належний захист банківських установ та потребують швидкої інтеграції інноваційних інструментів та пошуку нових стратегій управління. В зв'язку цим особливої актуальності набуває значення страхування кредитних ризиків банківських установ та пошук нових стратегій їх управління, що дозволить зменшувати потенційні витрати та посилювати фінансову стійкість. Незважаючи на визнану ефективність страхових механізмів у практиці банківських установ розвинених країн, в Україні використання інструментів страхування кредитних ризиків залишається обмеженим через нормативні, інституційні та методологічні бар'єри. Водночас питання інтеграції страхування кредитних ризиків у загальну систему ризик-менеджменту банків потребує подальшого теоретичного осмислення та практичної адаптації. Тому формування ефективних стратегій та методів страхування кредитними ризиками банківських установ, з урахуванням світових практик, особливостей національного фінансового ринку та актуальних викликів, дозволить посилити стійкість банківської системи, мінімізувати збитки від дефолтів позичальників,

підвищити рівень захищеності банківського капіталу та стимулювати розвиток партнерських відносин між банками та страховими компаніями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню теоретичних та практичних методів управління кредитними ризиками, а також питанням інтеграції фінансових технологій в механізм управління кредитними ризиками вчені приділяють значну увагу. Значна частина науковців приділяє увагу саме страхуванню кредитних ризиків як одному з інструментів мінімізації потенційних втрат банків. Зокрема, роботи К. Ларіонової, Н. Танасієнко [1], А. Щербіюк, Н. Ткачук [2] Б. Сміта [3] та Р. Доєрти [4] досліджують ефективність використання страхових механізмів для захисту банківських активів у нестабільних ринкових умовах.

У вітчизняній науці питання страхування кредитних ризиків розглядаються в працях О. Ільєнка [5], А. Мазаракі [6], Н.Мороз, Т. Селецька [7], С. Степаненко В., О. Римар, О.Гулюк [9] які акцентують увагу на правовому регулюванні даного процесу та потребі адаптації світових практик до українських реалій. Поряд із цим, науковці А. Бардас, А. Дудник, Б. Смородов, О. Головка та ін. підкреслюють, що страхування кредитного ризику повинно розглядатися не як заміник традиційного управління ризиками, а як його доповнення в рамках загальної стратегії ризик-менеджменту [12, 13]. Інтеграція страхування у модель управління ризиками банку дозволяє знизити концентрацію ризиків, особливо в умовах економічної нестабільності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Існуючі праці з різних сторін висвітлюють проблеми управління кредитними ризиками в банківській сфері, однак окремі аспекти впровадження страхових механізмів щодо кредитних ризиків залишаються не вивченими, оскільки більшість існуючих досліджень зосереджуються на традиційних інструментах управління ризиком, залишаючи поза увагою страхування як повноцінний елемент системи управління кредитним ризиком. Також недостатньо вивченим залишається питання системної взаємодії між банківським та страховим секторами,

відсутність уніфікованих підходів до формування моделей взаємодії між банками і страховими компаніями. Таким чином, подальші дослідження мають зосередитися на розробці ефективної стратегії страхування кредитних ризиків у банківській діяльності. У роботі авторами запропоновано узагальнену оптимальну стратегію страхування кредитних ризиків, що базується на послідовному виконанні основних етапів формування кредитних ризиків та передбачає використання інноваційних методів страхування кредитних ризиків.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є розробка та обґрунтування методичних підходів, які сприятимуть формуванню ефективної стратегії страхування кредитних ризиків банків. Для досягнення мети були поставлені такі завдання:

- узагальнення інноваційних методів страхування кредитних ризиків банків,,
- визначення основних етапів формування стратегії страхування кредитних ризиків ,
- визначення науково-методичних засад для формування ефективних стратегій страхування кредитних ризиків банків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливим елементом стратегічного управління у банківській практиці є система ризик-менеджмент, що безпосередньо впливає на стабільність, стійкість, прибутковість та конкурентоспроможність фінансових установ. Динамічне фінансово-економічне середовище потребує системного підходу до ідентифікації, аналізу, оцінювання та мінімізації потенційних загроз, що можуть негативно вплинути на діяльність банку. У своїй діяльності банки систематично стикаються з низкою ризиків, серед яких основними і найбільш вагомими є кредитний, валютний, операційний та ін. Усі ці ризики, як правило, мають сукупну дію, і нехтування хоча б одним із них може призвести до значних фінансових втрат, репутаційних ризиків або навіть банкрутства установи. Тому управління ризиками в банку не обмежується лише створенням резервів або дотриманням нормативів, а потребує

комплексного підходу з використанням внутрішніх та зовнішніх інструментів. У цьому контексті страхування виступає одним із найважливіших зовнішніх інструментів хеджування та передачі ризиків. Воно дає змогу банкам не лише зменшити ймовірність фінансових втрат, але й перекласти частину відповідальності за настання страхових випадків на третю сторону – страхову компанію. Такий механізм дозволяє знизити навантаження на власні резерви банку, забезпечити його ліквідність, а також посилити фінансову гнучкість в умовах ринкової невизначеності.

Використання страхування в системі банківського ризик-менеджменту сприяє диверсифікації ризиків, зменшенню концентрації на окремих клієнтах або секторах, а також дозволяє банкам покращити управління капіталом та забезпечити відповідність регуляторним вимогам [10].

Ефективне управління ризиками є одним із найважливіших чинників забезпечення стабільного функціонування банківської системи. З огляду на динамічні зміни у фінансовому середовищі, банки все більше зосереджуються на диверсифікації інструментів управління ризиками, серед яких важливе місце займають страхові механізми. Впровадження страхових інструментів у систему управління ризиками передбачає поєднання як традиційних, так і інноваційних методів, що забезпечує більшу гнучкість та адаптивність банку до сучасних викликів [8].

Традиційні методи страхування кредитних ризиків залишаються базовим інструментарієм у системі управління ризиками банківських установ. Вони засновані на усталених практиках, правових нормах і фінансових технологіях, які перевірені часом та ефективно зарекомендували себе в умовах стабільної та помірно волатильної економіки. Основна мета традиційного страхування кредитних ризиків полягає у мінімізації можливих збитків банку в разі невиконання боржником своїх зобов'язань. Вони дозволяють зменшити фінансові втрати, забезпечити стабільність кредитного портфеля, підвищити довіру з боку регуляторів та інвесторів. Водночас, в умовах глобалізації та

цифровізації економіки, ефективність традиційних методів може бути посилена за рахунок їх поєднання з інноваційними інструментами страхування та фінансових технологій нового покоління.

Із розвитком цифрових технологій, аналітики великих даних, фінансової інженерії та FinTech-рішень, страхування кредитних ризиків зазнає глибоких трансформацій. Традиційні підходи, що базувалися переважно на оцінці кредитоспроможності позичальника, страхуванні заставного майна та застосуванні стандартних договорів, сьогодні доповнюються новими методами, які забезпечують вищу ефективність, швидкість обробки даних, автоматизацію процедур і точність оцінки ризиків. Серед інноваційних методів можна виокремити [10, 11]:

- Кредитні дефолтні свопи (CDS) – похідні фінансові інструменти, що дозволяють банку передати ризик невиконання зобов'язань іншій фінансовій установі. Вони особливо популярні у міжнародній практиці при роботі з великими корпоративними клієнтами або урядами.
- InsurTech-рішення та цифрові страхові платформи – сучасні цифрові платформи дозволяють інтегрувати страхові послуги у банківські мобільні додатки, автоматизувати оцінку ризиків за допомогою штучного інтелекту, Big Data та машинного навчання.
- Смарт-контракти на базі блокчейну – забезпечують прозорість, автоматичне виконання умов страхування та швидке врегулювання страхових випадків без залучення людського чинника.
- Динамічне ціноутворення страхових премій – базується на аналізі поведінки клієнта, платіжної історії, ринкової ситуації, що дозволяє формувати індивідуальні умови страхування в реальному часі.
- Гібридні продукти (банкострахування) – комбінація банківських та страхових послуг, які реалізуються в межах одного договору (наприклад, кредит із вбудованим страхуванням ризику втрати роботи

або здоров'я позичальника).

Комплексне застосування традиційних і новітніх страхових інструментів створює ефективну багаторівневу систему захисту банку від кредитних ризиків та дає змогу створити багатокомпонентну модель, яка охоплює весь спектр можливих ризиків і дозволяє ефективно адаптуватися до змін ринкового середовища.

Зважаючи на те, що механізм страхування банківських ризиків не є універсальним для всіх банківських установ та залежить від структури активів та пасивів, рівня ризиків, специфіки клієнтської бази, ринкового позиціонування та інституційної стратегії, вибір оптимальної стратегії страхування банком його кредитних ризиків є одним із основних етапів управління ризиками, що потребує зваженого підходу, адаптованого до конкретних умов діяльності банку. Оптимальна стратегія страхування ризиків – це складний процес, що включає в себе детальний аналіз кредитного портфелю банків, аналіз ризиків, що впливають на діяльність установи, адаптації ризикового профілю банків до вимог центрального банку та економічної доцільності. Успішна реалізація такої стратегії сприяє зміцненню фінансової стійкості банку, підвищенню довіри з боку контрагентів і клієнтів, а також забезпеченню відповідності регуляторним вимогам у сфері ризик-менеджменту.

Формування ефективної стратегії страхування кредитних ризиків у банківській системі є важливою передумовою забезпечення фінансової стабільності та зниження ймовірності неповернення кредитних коштів. Стратегія повинна передбачати не лише захист від наявних загроз, але й бути елементом стратегії ризик-менеджменту. Формування ефективної стратегії страхування кредитних ризиків включає декілька взаємопов'язаних етапів, кожен з яких спрямований на забезпечення всебічного аналізу ризиків, вибір відповідних страхових інструментів та їх інтеграцію в загальну систему управління ризиками банку. Основні етапи формування стратегії страхування кредитних ризиків представлені на рис. 1.

Першим етапом є ідентифікація кредитних ризиків, їх виявлення та класифікація. Цей етап передбачає аналіз кредитної діяльності, визначення категорій позичальників, видів кредитів, термінів та умов їх погашення, а також факторів, що можуть вплинути на здатність клієнтів виконувати зобов'язання. Тільки після чіткого визначення природи ризиків можна переходити до їх оцінки та подальшого страхування.

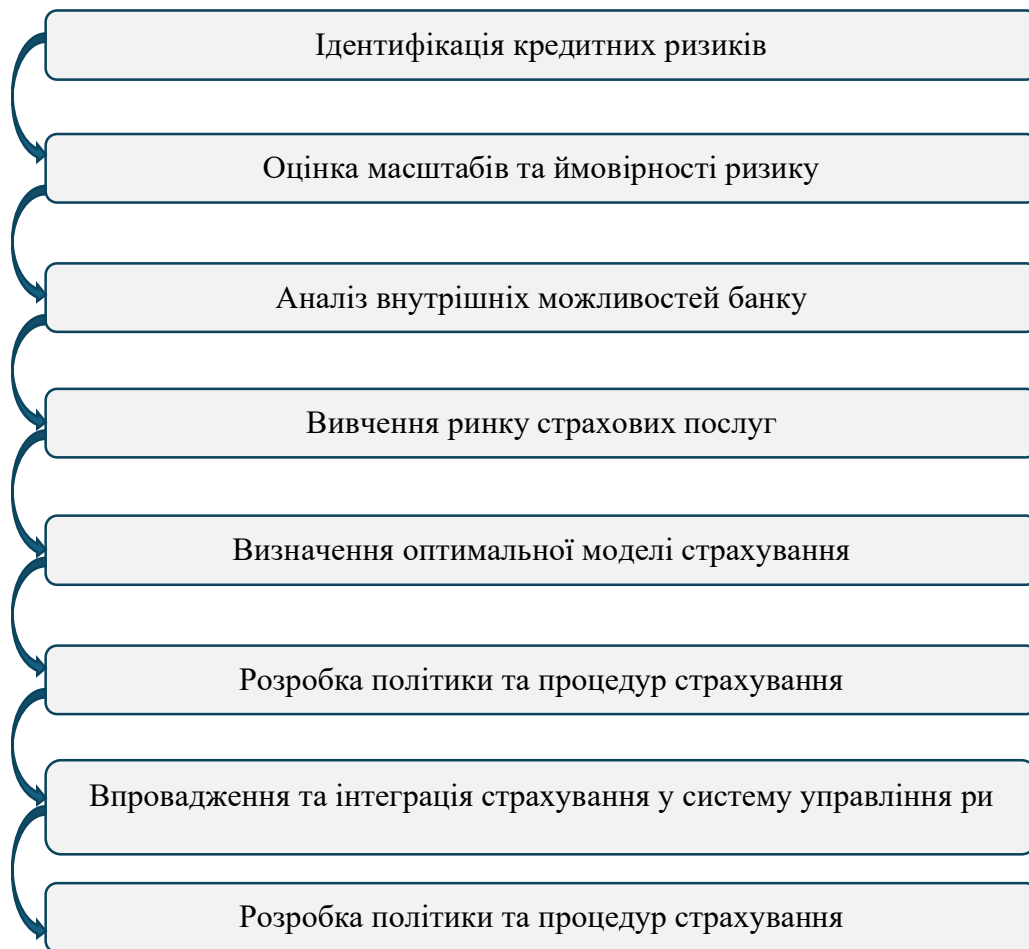

Рис. 1. Основні етапи формування стратегії страхування кредитних ризиків
Джерело: власна розробка автора

Також стратегія страхування кредитних ризиків повинна ґрунтуватися на всебічному аналізі ряду ключових факторів, які визначають доцільність, обсяг та механізми страхування. Основним фактором, що має враховувати стратегія є структура кредитного портфелю банку, оскільки банки, що мають високу

концентрацію кредитів у певних галузях економіки або працюють переважно з позичальниками з підвищеним рівнем ризику (наприклад, малий та середній бізнес, індивідуальні підприємці), мають більшу потребу в страхуванні кредитних ризиків. Чим вищий ризик неповернення кредитів, тим вагомішою є роль страхування як засобу компенсації можливих втрат. Другим ключовим фактором є аналіз фінансової надійності клієнтів банку. Якщо кредитується значна кількість позичальників з нестійким доходом, низьким кредитним рейтингом або нестабільним бізнес-середовищем, банк повинен використовувати страхування як додатковий запобіжник. У таких випадках ефективними можуть бути механізми: індивідуального страхування кредитів позичальниками, колективного страхування кредитного портфеля, включення вимог щодо страхування до умов кредитного договору. Страхування кредитних ризиків є витратною процедурою, і тому банк має здійснити економічне обґрунтування доцільності його використання. Порівнюється очікувана величина втрат у разі дефолтів позичальників із витратами на придбання страхових полісів. Якщо страхові платежі перевищують ймовірні втрати, використання такого інструменту може бути недоцільним. Водночас у періоди криз або рецесій, коли ризик неповернення значно зростає, навіть дорогі страхові інструменти можуть бути економічно виправданими. Стратегія страхування повинна бути тісно пов'язана з внутрішньою системою контролю кредитних ризиків. Якщо в банку вже функціонує ефективна система виявлення, оцінки, моніторингу та реагування на ризики, страхування може використовуватись як додатковий захист, що дозволяє компенсувати лише найбільш непередбачувані або масштабні втрати. У протилежному випадку – за умов слабкої системи контролю – страхування може стати основним інструментом зниження ризиків.

Другий етап – оцінка масштабів та ймовірності ризиків – передбачає кількісний і якісний аналіз ризиків, а саме визначення ймовірності дефолту позичальників, потенційні розміри збитків для банку, а також розподіл ризику за видами кредитів і секторами економіки. Ця інформація є важливою для вибору

стратегії страхування та визначення страхового покриття. На третьому етапі на підставі оцінки фінансових ресурсів банку, його політики управління ризиками та існуючих механізмів контролю кредитного ризику, визначається обсяги ризиків, які банк може нести самостійно, а які доцільно застрахувати. На підставі проведеного аналізу формується стратегія та модель страхування, де визначається страхування окремих кредитних портфелів, страхування окремих позичальників, використання перестрахування або страхування кредитних дефолтних свопів, а також співвідношення між самострахуванням і передачею ризиків страховикам, а також умови договорів. Після затвердження стратегії здійснюється її практичне впровадження: укладення договорів, проведення навчання персоналу, налагодження інформаційних систем та взаємодії між підрозділами банку. Страхування має стати органічною складовою комплексної системи управління кредитними ризиками. Регулярний контроль за дотриманням страхової стратегії, аналіз її результативності, оцінка відповідності змін ринкових умов та ризикового профілю банку – обов'язкові умови для підтримки ефективності заходів страхового захисту. У разі необхідності стратегія підлягає корекції з урахуванням нових викликів і можливостей.

Послідовне проходження цих етапів дозволяє банкам сформувати оптимальну, збалансовану та адаптивну стратегію страхування кредитних ризиків, що сприяє зниженню потенційних втрат, підвищенню фінансової стійкості та відповідності регуляторним вимогам. Такий системний підхід є необхідним для забезпечення довгострокового успіху банківської діяльності у сучасних умовах підвищеної невизначеності.

Висновки. У сучасних умовах функціонування банківського сектору, що супроводжуються високим рівнем економічної та політичної невизначеності, питання ефективного управління кредитними ризиками набуває критичної важливості. На відміну від звичайних механізмів ризик-менеджменту, страхування не лише дозволяє перерозподілити ризики між сторонами, а й створює механізм компенсації фінансових втрат у разі дефолту позичальника,

невиконання контрактних зобов'язань чи втрати забезпечення. Це перетворює страхування на потужний інструмент хеджування, що дає змогу банкам планувати свою діяльність із меншими ризиками втрати активів. Формування ефективної стратегії страхування кредитних ризиків є складним і багатокомпонентним процесом, який потребує глибокого аналізу низки критичних факторів. Така стратегія має бути не лише адаптованою до поточної ринкової ситуації, а й здатною забезпечити довгострокову стійкість банку в умовах невизначеності. Її розробка повинна базуватися на комплексному аналізі внутрішніх і зовнішніх чинників, а також ретельному вивченні особливостей кредитного портфеля, оцінці вартості страхування, прогнозуванні ефективності захисту та визначенні потенціалу партнерства з надійними страховими компаніями. Ефективна стратегія страхування кредитних ризиків повинна бути інтегрованою в загальну політику ризик-менеджменту банку, узгодженою з його бізнес-стратегією, ресурсами та ринковим позиціонуванням.

Список використаних джерел

1. Ларіонова К., Танасієнко Н. Теоретичні основи управління кредитним ризиком банку // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. 2023. Вип. 322. № 5. С. 422–428. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-322-5-68>.
2. Щербіюк А., Ткачук Н. Сучасні підходи до управління кредитним ризиком банку: теоретичні засади та практичні інструменти // Економіка та суспільство. 2024. Вип. 63. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-27>.
3. Smith B. Risk Management and Insurance. New York : McGraw-Hill Education, 2017. 480 p.
4. Doherty N. A. Integrated Risk Management: Techniques and Strategies for Managing Corporate Risk. New York : McGraw-Hill, 2000. 384 p.
5. Ільєнко О. В. Управління банківськими ризиками в Україні: теорія і практика. Київ : КНЕУ, 2019. 287 с.

6. Мазаракі А. А. Фінансове забезпечення банківської діяльності : монографія. Київ : НАУ, 2020. 198 с.
7. Мороз Н. В., Селецька Т. О. Тенденції кредитного ризику банківської системи та управління ним // Проблеми і перспективи економіки та управління. 2021. Вип. 1. № 17. С. 245–252. URL: <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/176648> .
8. Nahar J., Rahaman M. A., Alauddin M., Farhana Z., Rozony Z. Big data in credit risk management: A systematic review of transformative practices and future directions // International Journal of Management Information Systems and Data Science. 2024. Vol. 1. № 04. P. 68–79. DOI: <https://doi.org/10.62304/ijmisds.v1i04.196> .
9. Степаненко С. В., Римар О. Г., Гулюк О. І. Методи вдосконалення управління кредитним портфелем банку в сучасних умовах // Ефективна економіка. 2021. Вип. 3. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.3.88> .
10. Пархоменко С. М. Інноваційні підходи до оцінювання кредитного ризику банку з використанням FinTech-рішень // Банківська справа. 2023. № 4. С. 28–36. URL: <https://bankingjournal.org.ua/index.php/journal/article/view/128> .
11. Богріновцева Л. М., Заїчко І. В., Федина В. В. Управління кредитним ризиком банку на фінансовому ринку: теоретичний аспект // Цифрова економіка та економічна безпека. 2024. Вип. 2. № 11. С. 283–289. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.11-46> .
12. Bardas A., Dudnyk A., Avramenko O., Kazymyrenko O. Management of financial institutions and risks under uncertainty // Management and Entrepreneurship: Trends of Development. 2022. Vol. 2. № 20. P. 68–77. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2022-2/20-06> .
13. Samorodov B. V., Azarenkova H. M., Holovko O. H., Miroshnyk O. Yu., Babenko M. V. Credit risk management in the bank's financial stability system // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики. 2021. Вип. 4. № 31. С. 301–310. DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v4i31.190920> .
14. Basel III: Finalising post-crisis reforms. Basel Committee on Banking

Supervision: website. December 2017. URL: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.pdf>.

15. Національний банк України. Огляд фінансового сектору – 2024. [Електронний ресурс]. URL: <https://bank.gov.ua> .

16. Національний банк України. Постанова Правління НБУ № 64 від 30.04.2018 «Про затвердження Положення про організацію системи управління ризиками в банках України». [Електронний ресурс]. URL: https://bank.gov.ua/legislation/Resolution_300418_64 .